

List Židom 1.kapitola

57-0821, Jeffersonville, IN
(HEBREWS, CHAPTER ONE)

William Marrion Branham

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proroctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proroctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať ráz prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázní je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

List Židom 1.kapitola

(HEBREWS, CHAPTER ONE)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham v stredu večer 21.8.1967 v Jeffersonville, IN

- 1 ... dať trochu. Myslím, že pre mňa nie je nič lepšie, než Slovo. Viera prichádza z počutia a počutie skrze Slovo Božie.
- 2 Stredy a možno nedele (jedno nedeľné zhromaždenie) dáme pastorovi, aby si trochu oddýchol, on si to naozaj zaslúži a myslím, že by sme možno zobrali z Biblie nejakú knihu. Robievali sme to a niekedy sme to preberali aj rok.
- 3 Pamätám sa, raz sme celý rok preberali knihu Zjavenia. Ale, ó, čo to boli za veci, ktoré sme sa naučili a aké to bolo ohromné. Potom sme išli naspäť a zobrali sme knihu Daniela, alebo knihu Genesis, alebo Exodus. A brali sme kapitolu za kapitolou, a to proste viaže spolu celú Bibliu. Ó, ako to mám rád.
- 4 A trochu neskôršie budeme musieť prebrať ... Ak nás Pán bude ďalej žehnať a pôjdeme ďalej, dostaneme sa tu ku skutočne hlbokým veciam, skutočne hlbokým. A budeme takto prechádzať od jedného miesta Písma ku druhému.
- 5 Mám rád, keď sa Písmo porovnáva s Písmom. Tak to musí byť. To je proste jeden veľký, krásny obraz. A v tejto knihe, ktorú rozoberáme, dostaneme sa ku ... ó, ku spaseniu a Božskému uzdraveniu a ku zázrakom a k milosti a ku ... Ó, tu v tom je všetko.
- 6 A možno, že keď prídem ku miestu, kde - budem musieť ísť na zhromaždenia ... Nikdy neviem, kedy pôjdem na zhromaždenie, kedy ma zavolajú na zhromaždenie, pretože nič neplánujem, až kým necítim, že som vedený urobiť určitú vec. A to môže byť ... Prv ako bude ráno, môžem letieť do Kalifornie, hore do Maine alebo niekde, proste kde ma On zavolá. Preto nerobím veľké, dlhé cestovné plány, pretože to nemôžem robiť. Moja služba nie je taká, a to je rozdiel.
- 7 A teraz prichádzam domov len na krátky odpočinok. Na tomto poslednom zhromaždení som schudol desať kíľ. A pred nedávnom tam bol brat Mercier a brat Goad a povedal: „Brat Branham, všimol som si, čo robíš, ty do toho vkladáš celé svoje srdce.“
- 8 Povedal som: „To je jediný spôsob, ako môžeš skutočne pracovať“

pre Pána. Dávať všetko čo máš rovno do prvej línie pre Krista. Celú svoju silu, celú svoju dušu, celé svoje srdce, celú svoju myseľ, všetko čo máš.“ Keď čokoľvek robíš, rob to poriadne, alebo to vôbec nerob. Vidíte? Nechaj to tak. Keď budeš kresťanom, vydaj Kristovi všetko čo máš. Svoj čas, svoj talent, všetko.

⁹ Všimám som si práve tohoto mladého muža. To je tvoja žena, brat Burns, však? Hrajú a spievajú, ten mladý pár, a to nie je piano ani organy, ale to je nejaký nástroj, na ktorom brnkajú a robia niečo pre Pána. Ak to môžete robiť a spievať a to je ... Získavajú duše. Robte niečo, to je jedno, ak - ak môžete písať, tak pískajte. Robte proste niečo, svedčte len, alebo robte niečo pre kráľovstvo Božie. Čokoľvek máte, použite to v službe pre Boha.

¹⁰ No, nechceme vás tu držať príliš dlho, pretože viem, že idete do práce a musíte zavčasu vstávať a ... Ja chodím každé ráno poľovať na veвериčky. Hovorím vám pravdu, to je to čo robím. Preto som sem prišiel, aby som si trochu oddýchol. A tak vstávam okolo štvrtej a idem do lesov a trochu poľujem a idem spať. A znovu naberám niečo na váhe, tak za nejaký čas si oddýchnem, ak Pán dá. A všetko bude v poriadku.

¹¹ No dobre. Teraz si otvoríme svoje Biblie ... Chceme, aby ste si každý večer nosili Biblie, aby ste - ak môžete. Ak niekto nemá a bude chcieť sledovať ako čítame, máme tu niekoľko. Niekto z pomocníkov vám ich podá. Chce niekto? Dobre, zdvihnite ruku.

¹² Som zvedavý, či brat ... Doc, pod' sem a zober tieto Biblie. Ty stojíš tam blízko a brat Burns. Je to dobre? Burns? Počul som ho, že povedal ... Čo? Konrad. Volal som ho ... Možno začínam trochu zle počuť, brat Neville. Odkiaľ som vlastne zobral to meno Burns? Poznám ho do tváre a nemôžem si spomenúť jeho meno.

¹³ A viete, keď začínate trochu starnúť, zistil som jedno. Robí mi trochu problém čítať túto Bibliu. A nerád myslím na to, že na čítanie Biblie budem nosiť okuliare.

¹⁴ Ale tu nedávno som si myslel, že začínam slepnúť. A išiel som navštíviť Sama. A Sam povedal: „Bill, ja neviem.“ Povedal: „Vybavím ti prehliadku u špecialistu.“

¹⁵ A išiel som do Louisville. A musela to byť vôľa Pánova, nejaký známy špecialista, zabudol som teraz ako sa volá. Ale on čítal moju knihu a povedal: „Ak pôjdete ešte niekedy do Afriky, chcem ísť s vami.“ Povedal: „A ak ... Tí Afričania vás milujú.“ A povedal: „Oni sú veľmi poverčiví, zvlášť na nôž, aby sa dali operovať.“ Tak povedal: „Chcem

venovať šesť mesiacov svojho života na operácie šedého zákalu a takých vecí pri tej misii.“ A povedal: „Keby sme mohli ísť spolu a vy by ste takto mohli získať ich náklonnosť ...“ Povedal: „Potom ak oni majú šedý zákal a oko funguje, rád by som tam zadarmo pracoval šesť mesiacov.“ (A zabudol som ako dlho musíte čakať u neho na vyšetrenie.)

16 A sedeli sme v malej miestnosti a bolo tam malé červené svetlo, tam v tej tmavej miestnosti. No, mohol som čítať tie písmená ktoré povedal ... dvadsať - dvadsať. Tak či tak som ich mohol čítať. A on to precvakol na pätnásť - pätnásť a mohol som to prečítať. A prepol to na desať - desať a mohol som ich prečítať. On povedal: „No, vaše oči nie sú až také zlé.“

17 A tak mal tam malý teleskop. Dal tam malý aparát, také niečo malé ... Poznáte tie teleskopy? Koľkí si na to pamätáte? Zvykli sme sa cez ne dívať a pozerat' sa na obrázky. Je to niečo také. A on povedal: „Môžete to prečítať?“

A ja som povedal: „Áno, môžem.“

On povedal: „Prečítajte mi to.“

18 A to malo ... ó, celý odstavec, takto a začal som to čítať a on to začal približovať. A čím ďalej, tým som to videl slabšie a slabšie a on to priblížil asi takto a ja som sa zastavil. On povedal: „Môžem vám jedno povedať, že ste prekročili štyridsiatku.“

Povedal som: „Áno, to je pravda, už dávno.“

19 On povedal: „Ako ste to urobili?“ On povedal: „Ľudské oko obyčajne keď dosiahnete štyridsať rokov, tak ako vám šedivejú vlasy, tak očná šošovka sa splošťuje.“ Povedal: „No keby ste žili dosť dlho, znovu by to prišlo naspäť do pôvodnej formy.“ On povedal: „To je druhý zrak, tak to nazývajú.“ Ale povedal: „Človek asi pri štyridsiatke, oni v podstate ...“ Povedal: „To nie je nič s ich očami.“

20 Mohol som - môžem vidieť vlas spadnutý na zemi. Keď je ďalej odo mňa ... Ale keď ho priblížite ... A on povedal: „Teraz si čítate Bibliu a držíte ju ďalej od seba.“ Povedal: „Po nejakom čase už nebudete mať dosť dlhé ruky. Nebudete ...?... aby ste ju mohli držať tak ďaleko od seba.“

21 A tak mi urobil okuliare a tá spodná časť je na čítanie. On povedal: „No, za kazateľňou ...“ On si myslel, že ja som jeden tu z týchto veľkých kazateľov, viete. A tak povedal, že tá vrchná časť je obyčajné sklo, len obyčajné sklo. A tá spodná časť má v sebe nejakú šošovku, že môžem

čítať z blízka, viete, takto. Ja ich nerád nosím.

²² A teraz pri Biblickom vyučovaní a ... Zobral som si dnes večer Nový zákon. Tak to je ... Mám Collinsov Nový Zákon a sú v ňom dosť veľké písmená. Ale teraz, keď idem ku tomu druhému, asi si budem musieť zobrať tieto kamarátky a čítať cez ne. Ale nech je to čokoľvek, som rád, že mám niečo, že stále môžem čítať. A čokoľvek mám, všetko čo môžem budem dávať Bohu na chválu a dúfam, že On odstráni ten znak pokročilého veku. Nemôžem Ho prosieť, aby zobral odo mňa tento vek, ja ... Viete, to je tá jedna vec, ktorej sa všetci musíme podrobiť, musíme cez to prechádzať. A ja viem, že už nie som mladý chlapec, aký som bol voľakedy, keď som tu stával na pódiu. Mám štyridsať osem rokov. A predstavte si, za dva roky budem mať päťdesiat, brat Mike.

²³ Ó ... sotva môžem tomu uveriť. Nikdy som nevedel, že mi minulo dvadsať len asi pred dvoma rokmi. Je to tak. Je to tak! Nemohol som tomu uveriť. A je mi to ťažko uveriť, kým sa nepozriem na tie okuliare, a potom viem, že je to tak. Ale to je len zrak, ja sa cítim tak dobre ako len môžem a som vďačný aj za to. Ó, chvála Bohu!

²⁴ No, preberáme knihu Židom. To je ... To je jedna z najhlbších, najbohatších kníh Biblie. Hovorím vám, to je kniha, ktorá bude skutočne ... Ak Boh dovolí a my sa dostaneme do tohoto, verím, že nájdeme zlaté nugety, že až krikom budeme chváliť Boha ...?...

²⁵ A teraz ja ... Kniha Židom, čo ona skutočne je, predpokladá sa, že ju napísal svätý Pavel hádam, najväčší vykladač Biblie, ktorého svet mal, pomimo nášho Pána Ježiša Krista. A Pavol oddeľoval ... No, Pavel bol skutočným biblickým učiteľom. To bol vtedy Starý Zákon. To bola jediná kniha, ktorá bola vtedy napísaná, ktorá sa nazývala Biblia. A on sa snažil tým Židom ukázať, oddeľoval ten Starý Zákon a ukazoval, že Starý Zákon je tieňom alebo obrazom Nového.

²⁶ Hneď tam by sme mohli natrafiť na cestu domov a zostať pri tom tri mesiace, pri tejto jednej myšlienke. Hneď tam. Aby sme išli rovno naspäť ... Ak si môžete teraz otvoriť svoje Biblie ... samozrejme sme v Liste Židom v 1. kapitole. Ale keď sa obrátíme do Zjavenia, do 12. kapitoly, znovu to budete dokonale vidieť ako tie tiene ...

²⁷ Ak vy, ktorí máte ceruzky a budete si značiť tie miesta Písma ... V Zjavení v 11. kapitole nachádzame, že Ján na ostrove Patmos videl, ako na oblohe stojí žena a na hlave mala slnko a pod nohami mesiac. A táto žena bola ... a bola v pôrodných bolestiach a mala porodiť dieťa. A porodila chlapca. Červený drak stál, aby zožral to dieťa len čo sa narodilo a to dieťa bolo vytrhnuté do Neba a žena utiekla na púšť, kde

bola živená na čas, časy a pol času, alebo na rozdelený čas.

²⁸ No, táto žena predstavovala cirkev. A dieťa, ktoré porodila bol Kristus. Mesiac pod jej nohami bol zákon, slnko na jej hlave bola milosť. Dvanásť hviezd v jej korune bolo dvanásť apoštolov. A tam kde na ... Dvanásť apoštolov bolo slávou alebo korunou Nového zákona. Vidíte? „Lebo žiadny iný základ nemôže byť položený, než ten, ktorý je už položený.“ Vidíte? To je základ, Nový Zákon, apoštolovia, náuka apoštolov a tak ďalej, to je korunováciou Nového Zákona.

²⁹ A potom mesiac je tieňom slnka, slnko len odráža svoje svetlo, keď je za zemou. A mesiac nám dáva svetlo, aby sme mohli v noci chodiť. A aký tu máme krásny obraz. Ďalší krásny obraz. Slnko predstavuje Krista, mesiac predstavuje cirkev. Oni sú ako muž a žena. A počas Kristovej neprítomnosti, cirkev vydáva menšie svetlo, Evanjelium, a to je svetlo, v ktorom máme chodiť až kým znovu nevyjde slnko. (Alebo **Syn**. Po anglicky slová slnko a syn znejú rovnako. Poznámka prekladateľa.) Potom cirkev a Syn, mesiac a slnko spolu splývajú. Vidíte? Mesiac je časťou slnka a cirkev je časťou Krista. A počas Kristovej neprítomnosti, cirkev odzrkadľuje Jeho svetlo. A potom s takou istotou ako môžeme vidieť svietiť mesiac, tak môžeme vedieť, že niekde svieti slnko. A kým cirkev odzrkadľuje Kristove svetlo, Kristus niekde žije. Amen! Pamätajte na to.

³⁰ No, zákon bol predobrazom milosti, ale zákon nemal v sebe žiadnu spasiteľnú moc. Zákon bol len ... Zákon bol policajt. Policajt vás dá do väzenia. Ale vidíte, bola potrebná milosť, aby vás dostala von z väzenia. Vidíte?

³¹ Tak Krv Kristova, Evanjelium nás oslobodzuje od hriechu. Zákon nás len robí hriešnikmi. Zákon len povedal: „Ty si hriešnik. Nepokradneš! Nezcudzoložíš! Nevypovieš falošného svedectva!“ Vidíte? To je policajt, ktorý vám hovorí, že robíte zle a že ste vinní. Ale Evanjelium je Dobrá Novina. Kristus zomrel, aby nás spasil od všetkých našich previnení a prestúpení zákona. Kristus zomrel, aby nás zobral von z väzenia.

³² No Pavel, len čo sa obrátil, on sa neradil so žiadnym seminárom, ani sa neradil so žiadnym kazateľom. Ale všimli ste si, on odišiel do Arábie a bol tam tri roky. V Arábii.

³³ No, toto je podľa mojej mienky, že ... No, musíme porozumieť podklad tohoto, a potom budeme vedieť aké je to dôležité. A dnes večer v tejto prvej lekcii si robíme podklad.

³⁴ No, Pavel bol taký učiteľ Biblie, pretože on bol vyučený pod tým

veľkým učiteľom všetkých časov, známym Gamalielom. A to bol jeden z najlepších v tom čase, ten veľký učiteľ Zákona a prorokov. Tak Pavel bol v týchto veciach dobre vyučený.

³⁵ A toto sa mi potom na ňom páči, toto veľké zjavenie, on bol v srdci úprimný. Vrah. On dal súhlas, aby bol Štefan zabitý a videl ako Štefan zomiera pod skalami a hrudami, kameňovaný na smrť. A ja si myslím, že to sa potom muselo Pavla dotknúť, keď videl Štefana ako zodvihol ruky ku Nebu a povedal: „Vidím nebesia otvorené a vidím stáť Ježiša po pravici Božej.“ A povedal: „Otče, nepočítaj im tohoto hriechu.“ A zaspal.

³⁶ Všimli ste si, že on nezomrel? On zaspal. Ani neverím, že pocítil ešte ďalší kameň. Tak ako dieťa zaspí v náručí svojej matky, tak Štefan zaspal v náručí Božom.

³⁷ S Pavlom sa niečo stalo, to sa ho potom dotklo. On potom ... každý človek, keď je usvedčený sa snaží proti tomu bojovať. On zašiel ku najvyššiemu kňazovi a on mu dal listy, povedal: „Ja pozatváram všetkých týchto ľudí, ktorí robia všetok tento hluk, a tých heretikov.“ (to čo bolo považované, akoby sme to dnes nazvali, za extrémny fanatizmus alebo tak nejako, ktorí robili veľa hluku a robili rozruch.) „My tam zjádeme a spravíme s tým poriadok.“

³⁸ A na tejto ceste, na starej ... to nebola široká diaľnica po akých my cestujeme. Tie cesty v Palestíne to boli len obyčajné cesty, lesné cesty vyšliapané od kráv, skade chodil cez kopce dobytok, ovce, kone, osly a ťavy.

³⁹ A Pavel bol na ceste do Damašku a jedného dňa okolo poludnia zasvietilo veľké Svetlo a zrazilo ho na zem. Nikto okrem Pavla to nevidel. Chcem, aby ste si to všimli. A hneď tu, toto - to s týmto teraz nesúvisí, ale tak sme vedení do tohoto pozadia, aby ste videli, že ten istý Ježiš ...

⁴⁰ No, On keď tu bol na zemi, On povedal: „Vyšiel som od Boha a idem naspäť ku Bohu.“

⁴¹ No, keď On viedol deti Izraelove, On bol Ohnivým Stípom a On sa stal telom, a potom sa vrátil naspäť do toho istého Ohnivého Stípa. A keď stretol Pavla na ceste do Damašku, On bol tým Ohnivým Stípom, tým Svetlom. Vidíte? Veľké Svetlo. A Pavol povedal: „Kto To je, koho ja prenasledujem?“

⁴² A On povedal: „Ja som Ježiš, ktorého ty prenasleduješ. (Svetlo!)“ Ó, či nie je On ohromný?

43 A On je tu dnes večer, rovno tu s nami. Tam bola urobená Jeho fotografia. To je tá istá vec. Vidíte? Ohnivý Stĺp! Svetlo! Taký istý aký bol. Ten istý včera, dnes i naveky.

44 No tí ľudia, ktorí boli s ním nevideli to Svetlo. Ale Ono tam aj tak bolo. Výsledok je ten istý.

45 Či je možné, že niekto v tejto budove mohol vidieť Krista a nikto iný Ho nevidel? Samozrejme! To sa tam stalo.

46 To sa stalo jednej noci, keď bol Peter vo väzení. A to Svetlo prišlo do väzenia a dotklo sa Petra a prešli rovno popri vnútornej strážii, vonkajšej strážii, prešli cez bránu, cez hlavnú bránu a cez mestskú bránu. Peter povedal: „Musí sa mi snívať.“ Ale rozhlíadol sa okolo, ale to Svetlo odišlo. Kristus, to večné, ustavičné Svetlo. Tu Ho máte. Vidíte?

47 No, na tej ceste ... A pozrite sa, ďalšia vec, že by sme mohli o tomto hovoriť, práve mi to prišlo na myseľ. Tí mudrci, ktorí nasledovali tú hviezdu, celou cestou z Indie, z Orientu - mesiace - prechádzali cez údolia a púšte. Prechádzala ponad observatóriá. A oni počítali čas v noci podľa hviezd. A žiadny historik, ani nikto sa nikdy nezmenil, že by niekedy videl tú hviezdu okrem tých mudrcov. To bolo určené len pre nich, aby ju videli.

48 A tak ty môžeš vidieť niečo, čo ten druhý nemusí vidieť. Pre teba je to skutočnosť. Pre neho, oni tomu nerozumejú. Tak ako obrátenie. Vy môžete byť obrátení a radosť sa z požehnaní Božích, piť ich, požehnaní Božie. A iný, ktorý sedí vedľa teba: „Ja nič nevidím!“ Vidíte? To je to. „Ja tomu vôbec nerozumiem. Ja nič na tom nevidím.“ No, on to proste nerozumie, to je všetko, kde ste.

49 No, všimnite si, Pavel na svojej ceste, hneď ako mal toto veľké prežitie ... No on sa neuspokojil ... Preto bol Pavel na tom tak dobre.

50 Naša lekcija dnes večer nie je hlboká. To je plytká lekcija, ale, ó, za chvíľu sa dostaneme do hĺbky. Ale toto je veľmi plytká lekcija. Ale toto je len začiatok. A čo to je, to je jedna vec, a to vyvýšenie Ježiša Krista. Pavel hneď od začiatku ...

51 A prv ako on toto robil, Pavel bol biblický znalec. A znalec Biblie nebude nikdy zakladať svoju náuku na prežití. Nie veru! Oni nikdy nezakladajú svoju náuku na prežití. Môžete mať akékoľvek prežitie. Ale to musí byť TAK HOVORÍ PÁN. Je to tak.

52 No v Starom Zákone mali tri rôzne spôsoby ako mohli poznať posolstvo. Prv zákon, to bol len zákon. Potom mali prorokov a takých, ktorým sa snivali sny a mali Urím a Thumím. No to môže byť trochu

hlbšie.

⁵³ Urím a Thumím bol náprsník, ktorý nosil Áron na svojich prsiach. V ňom bolo dvanásť kameňov: jaspis, rubín, karbunkulus a tak ďalej. Oni mali všetkých tých dvanásť veľkých kameňov, ktoré boli na náprsníku a ukazovali, že on bol najvyšší kňaz každého pokolenia, tých dvanástich pokolení Izrelových. Tento náprsník visel v cirkvi na stípe a keď nejaký prorok prorokoval a oni si chceli byť istí, či je to pravda alebo nie, proroci, alebo tí, ktorým sa sníval sen, zastali pred týmto Urím a Thumím a on povedal svoj sen alebo svoje videnie, čokoľvek videl. A ak to Tajomné Svetlo ... Ó, vidíte to? Boh stále prebýval v nadprirodzenej oblasti. Tá zmes, tie svetlá boli len normálne až kým nezaznel ten hlas. A keď ten hlas narazil na tie kamene, ak to nebolo nadprirodzené, oni zostávali nečinné. Ale ak to bolo nadprirodzené, tie Svetlá všetky spolu vydávali farby dúhy. Amen. Vtedy to hovoril Boh: „To je Môj prorok. Ten sen pochádza odo Mňa.“ To bolo podľa Urím Thumím, ktorým súdili.

⁵⁴ Pamätáte sa na Saula, keď odpadol? On povedal, že nemôže mať sen. A prorok Samuel bol mŕtvy a nebolo inej cesty. On povedal: „Ani Urím ku mne nehovorí.“ Nič! Saul sa postavil pred Urím a jeho slová boli mŕtvym buchotom. Vidíte? Boh ho proste odmietol. A to Urím Thumím, to bolo Áronove potvrdenie jeho kňazstva. Keď Áron odišiel, Mojžiš ... ten náprsník visel na stípe.

⁵⁵ No, Áronove kňazstvo skončilo, keď Ježiš zomrel. A teraz oddeľujeme zákon od milosti, my máme stále Urím Thumím. A Pavel Ho používal. Vidíte? Dnes je Urím Thumím Božie nesmrteľné, večné, nehynúce Slovo. Vidíte?

⁵⁶ Lebo ktokoľvek odoberie niečo z tejto Knihy alebo pridá niečo ku nej. Ja nechcem nič pomimo toho, ale chcem všetko čo Ona má. To je Cirkev. My chceme ... A všetky veci musia byť potvrdené Slovom.

⁵⁷ Preto som medzi letničnými nedávno urobil rozruch, lebo som povedal: „Nemôžem pochopiť, kde olej vytekajúci z rúk, alebo krv vytekajúca z tváre, je znakom, že máte Ducha Svätého.“ To nie je zhodné s Písmom a ja to jednoducho nemôžem prijať. To musí pochádzať zo Slova.

⁵⁸ A tak Pavel, on proste miloval Slovo. Tak prv ako vydal svedectvo o tomto veľkom prežití, ktoré mal, odišiel na tri roky dole do Egypta. Myslím, že na tri roky. Na tri roky dole do Egypta. A viete čo si ja myslím, že tam robil? Verím, že zobral ten Starý Zákon a skúmal cez Starý Zákon a zistil, že To bol skutočne opravdový Mesiaš. On musel dokázať svoje prežitie s Bibliou. Amen. Ó!

⁵⁹ Pozrite sa na neho, keď bol vo väzení. Všimnite si, je úsek v živote Pavla, keď bol tam vo väzení, dlhý čas. Napísal Knihu Efežanom, napísal tento list Židom. Vidíte? On mal čas. Boh ho dal tam do väzenia a on písal cirkvám tieto listy. Jeden cirkvi Efezskej. Jeden napísal letničnej cirkvi (s nimi mal veľa problémov). S letničnou cirkvou mal viac problémov než ako s ktoroukoľvek inou. Stále. Ale on bol za nich vďačný. Jediné čo ich mohol učiť ... Keď sa oni zišli, jeden mal jazyk, jeden mal žalm, jeden mal senzáciu, jeden mal pocit. On nemohol ku ním hovoriť o večnej istote. On im nemohol hovoriť o predurčení. On im nemohol hovoriť, oni boli nemluvňatá. Oni museli všetci - museli niečo cítiť alebo niečo vidieť, alebo mať zvláštny pocit a ... alebo niečo okolo nich, nejaké dôkazy.

⁶⁰ Ale ja verím, že keď on hovoril ku Efezským, mohol hovoriť o tom, že Boh nás predurčil za synov a za dcéry a adoptoval nás ako deti v Ježišovi Kristovi pred založením sveta. Pozrite sa na to. Ó!

⁶¹ Pozrite sa na neho tu v Liste Rimanom a tak ďalej. Oni boli narastení. Ó, oni hovorili v jazykoch. Samozrejme! A mali medzi sebou ďalšie znamenia Ducha Svätého. Ale nerobili doktríny a senzácie a nespočivali na trasení sa a na zvláštnych pocitoch.

⁶² Pavel povedal: „Vy s tým idete do extrémov. Keď už máte byť učiteľmi, stále ste nemluvňatá a musí sa vám podávať mlieko.“

⁶³ A to je to, o čo stále zápasím, aby tento zbor nebol hromadou nemluvniat. Aby sme boli narastení. Aby sme stáli na ceste. Ó! Tu to máte.

⁶⁴ Tak Pavel išiel prv tam, aby zistil, či jeho prežitie pasuje s Božou Bibliou.

⁶⁵ Ó, či by to nebolo dnes ohromné, keby to ľudia znovu tak robili? Keby sme porovnali svoje prežitia s Božou Bibliou. Ak sa to nezhoduje, potom je naše prežitie zlé. V Urím a Thumím to nezasvieti! Ak to tam zasvieti (Amen!), máme To. Ale ak nie, nejaký ... Nestarám sa o to ako dobre to vyzerá, ako skutočne to vyzerá, ako keby to bolo správne, ak tieto svetlá na tom Urím a Thumím nezasvietia, je to zlé!

⁶⁶ **A nezáleží na tom koľko ste mali prežití, ako skutočne to vyzerá, aké je to pozoruhodné, aké vzdelané, aký veľký nástroj na získavanie duší, ak to nie je vo svetle Slova, je to falošné. Je to tak. To sa musí zhodovať so Slovom.**

⁶⁷ No, ja verím ... Je stred cesty. Cesta ... Mnohokrát ... Chodieval som do Nazarénskej cirkvi (Nech Pán požehná tých drahých ľudí),

staromódní, posvätení Metodisti, to sú oni. Cirkev Božia, Nazaréni, Pútnici svätosti a mnohé z tých dobrých, starých, svätých cirkví. A oni zvykli spievať pieseň:

Idem po tej starej hradскеj,
všade hovorím, že idem po nej.
Radšej budem starodávnym kresťanom, Pane,
než čokoľvek iné. (Dobré, ohromné!)

⁶⁸ A potom zvykli hovoriť o svätej hradскеj. No, keď to budete tam čítať v ... Oni to majú z Izaiáša, z 35. kapitoly. No ak si všimnete, on povedal: „A bude tam hradská a cesta.“

⁶⁹ No, „a“ je spojka. Vidíte? A hradská ... To nebola svätá hradská. „Bude tam hradská a cesta, ktorá sa bude volať svätou cestou.“ Nie svätou hradskou, „svätou cestou.“ A tá cesta na tej trase ide prostriedkom tej trasy. To je takto postavené, že tie vody budú zmývať špinu na obidve strany, udržiavať čistú tú trasu. Ak nie, stále by ste mali na nej mláky. Ak by to nebolo správne postavené. Tá cesta je v strede tej trasy.

⁷⁰ Na tejto strane, keď sa ľudia obrátili, ich myseľ je postavená rovno na Kristovi. A ak sú len trochu učení, a nezotrvávajú na modlitbe, stanú sa veľmi chladní a skostnatejší a stanú sa formálni, ľahostajní. A zase ak sú trochu energickí, ak nedávajú pozor, prejdú na túto stranu a stanú sa radikálni a divokí. Vidíte? Odchádzajú do senzácií a všetkého možného.

⁷¹ No ... Ale skutočná cirkev, to je zdravé evanjelium, rovno v strede tej trasy. Nie je to chladné a naškrobené, ani to nie je fanatizmus. To je naozaj dobré, staré, horúce evanjelium, láska Božia v srdci. Ide rovno v strede tej cesty a z oboch strán naň volajú. Je to tak. No to je to, čo ... A ako dostanete takú cirkev? Rovno zo Slova, z toho Urím, Thumím.

⁷² No, Pavel chcel dostať túto cirkev rovno do stredu tej cesty. A tak odišiel a tri roky študoval Písma, ktoré poznal. Preto Pavel napísal väčšiu časť tohoto Nového Zákona. Boh mu to dal napísať, pretože to bol príchod pohanského veku. Matúš, Marek, Lukáš a Ján (tie štyri evanjeliá), to boli židia. Ale Pavel napísal väčšinu listov.

⁷³ No všimnite si, teraz začneme vidieť tento podklad. Kde sa on nachádza, píše to z väzenia. A on mal všetko toto prežitie. Ale prv, toto prežitie bolo prv overené a toto je ku tomu jeho kľúčový list. Toto je jeho kľúčový list. List Rimanom a Efežanom a tak ďalej, mal svoje miesto,

ale toto je kľúčový list.

⁷⁴ No, celá prvá kapitola je vyvyšovanie Ježiša a ukazuje Ho v inom svetle než ako len proroka. Toto je teraz celá téma. A teraz sa budem snažiť vojsť do toho tak rýchlo ako len budem môcť, aby sme tu neboli príliš dlho. Celá téma je oddelenie Nového ... Prvá kapitola je oddelovanie Ježiša od každého proroka, alebo každého zákona a tak ďalej a ukazuje kto je Ježiš.

No pozrite sa:

BOH, ... (Začíname prvým slovom: BOH!)

BOH, ... za ... ktorý za dávna ... (za dávna znamená: „dávno, v dávnom čase“) ... za dávna mnohorakým spôsobom hovorieval v minulosti otcom skrze prorokov,

⁷⁵ No vidíte, Boh v dávných časoch, voľakedy, On hovorieval otcom skrze prorokov. On tak musel podávať svoje Posolstvo - cez svojho proroka.

⁷⁶ Boh poslal svojho proroka ako Eliáša, Jeremiáša, Izaiáša. A keď - keď si všimnete, nikdy v celej histórii sveta, cirkev nikdy nevyprodukovala proroka. Hľadajte v Starom Zákone, v Novom Zákone alebo v tomto čase - v tom poslednom čase. Ukážte mi nejakého proroka, ktorý by kedy povstal z cirkvi v tom poslednom čase. Ukážte mi nejakého, ktorý tam kedy povstal. A ukážte mi aspoň jedno miesto, kde by ten klerikálny systém toho sveta neodvrhol toho proroka, toho skutočného sluhu Božieho.

⁷⁷ Zamyslíte sa nad tým. Jeremiáš, Izaiáš, všetci v Starom Zákone, oni ich odvrhli. Ježiš povedal: „Ozdobujete hroby prorokov a bielíte ich a vy ste ich do nich dovedli.“ Je to tak!

⁷⁸ Cirkev v tom pokračuje. Pozrite sa na sv. Patricka. Vy katolíci si robíte na neho nárok. On nie je o nič viac katolík ako ja. Je to tak. Ale vy si robíte na neho nárok.

⁷⁹ Pozrite sa na sv. Franciska z Assisi. Robíte si na neho nárok! On nie je o nič viac katolík, ako ja.

⁸⁰ Pozrite sa na Johanku z Arcu. Upálili ste ju na hranici ako čarodejnicu, pretože videla videnia a bola duchovná. Upálili ste ju na hranici! A tá žena kričala o milosť a oni ju upálili na hranici. Asi o sto rokov neskoršie prišli na to, že ona bola prorokyňa, že bola Božím sluhom. Ó, samozrejme zaplatili ste veľkú pokutu. Vykopali ste telá tých kňazov a hodili ste ich do rieky.

⁸¹ „Ozdobujete hroby prorokov, a dávate ich do nich.“ Je to tak. Klerikálny systém nikdy nezrodil muža Božieho. Nikdy, ani dnes, ani nikdy nezrodí. Organizované náboženstvo nebolo nikdy v Božom úmysle.

⁸² Najstaršie organizovaná cirkev na svete je katolícka cirkev. Luteránska druhá, potom prichádza Zwingli, za Zwinglim Calvin a Calvínska ide ďalej do Anglikánskej, povstáva Anglo-Saxonská, potom Anglikánska cirkev a kráľ Henry VIII, keď on protestoval a tak ďalej, a išlo to ďalej ku Wesleyovým Metodistom a Nazarénom, Pútnikom Svätosti a ďalej ku tým posledným a to sú letniční. Všetci sa zorganizovali! A Biblia jasne učí, že katolícka cirkev je žena zlej povesti a protestantské cirkvi a ich organizácie sú jej dcéry - Zjavenie 17. Je to presne tak.

⁸³ Tak oni mali ... Nehovorím teraz o tých ľuďoch. Vo všetkých tých cirkvách sú dobrí ľudia (posvätení, spasení ľudia). Ale Boh nepovoláva svojich ľudí podľa organizácie. On ich povoláva ako jednotlivcov. Boh jedná s jednotlivcami, či si metodista, baptista, protestant a katolík, alebo čokoľvek si. Boh, ťa poznal pred založením sveta, a predurčil ťa do večného života, alebo si bol predurčený na večnú záhubu.

⁸⁴ Nie ... On nechcel, aby si zahynul, keď zahynieš. Ale On je nekonečný. On musel od začiatku poznať koniec, inak by nebol Bohom. Tak Ježiš neprišiel na zem, len aby povedal: „Dobre, budem vidieť či bude niekto láskavý ... Keď toto urobím a zomriem takou ťažkou smrťou, oni sa možno zamyslia — No, ja ... — To presvedčí ich srdcia a budú ...“ Boh takto nepostupuje.

⁸⁵ Ježiš prišiel za jedným určitým účelom, a to aby spasil tých, o ktorých Boh pred založením sveta vedel, že budú spasení. On to tak povedal. Je to tak. A tak vy ... „To nezáleží na tom kto chce, ani od toho kto beží, to je Boh ktorý sa zmlováva.“ Pavel to tak povedal. Ten istý muž tu.

⁸⁶ On povedal: „Preto Boh mohol povedať prv ako sa Ezav alebo Jákob narodili ... On povedal: — jedného som miloval a druhého som nenávidel.“ Ešte skôr ako sa ten chlapec narodil, Boh vedel, že Ezav je fušer a vedel, že Jakob je ... on miloval svoje práva prvorodenstva. Tak On vedel o tom ešte skôr ako bol sformovaný svet. No, za chvíľu nájdeme, kto bol Ten, ktorý to vedel. To je v tejto kapitole.

BOH ... za dávna mnoho rás a rozmanitým spôsobom hovorieval ... ku otcom skrze prorokov,

v týchto posledných dňoch hovoril ku nám skrze svojho

Syna, ...

Čo urobil? Hovoril ku nám v týchto posledných dňoch skrze svojho Syna.

⁸⁷ No, ako si potom myslíte, že ... Čo by bol prorok? Budeme mať potom proroka v tomto čase? Určite! Bude On cez neho hovoriť? Samozrejme! Ale on ... to ... Proroci v tých dávnych časoch, to bol Duch Ježiša Krista.

⁸⁸ Povedzme to priamo, pretože sa mi zdá, že to nerozumiete správne. Toto je teraz ako nedeľná škola, tak chceme, aby ste to jasne porozumeli. Vidíte?

⁸⁹ Všimnite si. Zoberme Ducha Božieho, ktorý bol v Mojžišovi. Dokonale ... je predobrazom Ježiša Krista. Všetky tie charaktery Starého Zákona znázorňovali kríž. Mojžiš: narodil sa ako zvláštne dieťa, ukryvaný v trstí, vzatý od svojich rodičov a tak ďalej a bol ... on bol kráľ - alebo vodca, zákonodarca, prímluvca, kňaz. Všetko čo on bol znázorňovalo Krista.

⁹⁰ Pozrite sa na Jozefa: milovaný od otca, nenávidený od svojich bratov a predaný za takmer tridsať strieborných. Hodený do jamy, pokladaný za mŕtveho. Vzaty von. Vo svojom prenasledovaní, čašníik spasený a pekár zatratený (dvaja lotri na kríži). A potom, keď vyšiel, on vstal a vyšiel z tej jamy a sedel po pravici faraónovej, najväčší obchodný ... národ, ktorý porazil všetok ostatný svet. A nikto nemohol prísť ku faraónovi, jedine že by prišiel cez Jozefa (Ježiš sedí po pravici Božej a nikto nemôže prísť ku Bohu, jedine skrze Krista). A keď Jozef opustil ten trón a vystúpil, vyšli pred ním ľudia, ktorí volali a trúbili na trúbach a hovorili — Skláňajte kolená, Jozef prichádza.

⁹¹ A keď bude prichádzať Ježiš, bude znieť trúba a každé koleno sa skloní a každý jazyk vyzná. Tak veru! On tam bol.

⁹² A keď Jozef zomrel, on tým, ktorí očakávali na vyslobodenie zanechal pamiatku.

⁹³ Nedávno som tu položil svoju ruku na tú starú truhlu, bola urobená z olova. A jeho telo tam malo byť ... Jeho kosti ... povedal: „Nepochovajte ma tu, lebo jedného dňa vás Boh navštívi.“ (On bol prorok.) „Boh vás navštívi.“ A on povedal: „Keď pôjdete do zasľúbenej zeme, zoberte moje kosti.“

⁹⁴ Ježiš zanechal pamiatku - prázdny hrob. Jedného dňa, keď pôjdeme do hrobu a naši milovaní ... a budeme počuť tie malé hrudy, keď oni povedia: „Popol do popola a prach do prachu a zem do zeme.“

Ale brat, môžeme sa pozrieť cez more na prázdny hrob. Jedného dňa pôjdeme z tadeto preč, pôjdeme domov. On prichádza.

⁹⁶ Všetko je obrazom. Pozrite sa na Dávida: jeho vlastný ľud ho odmietol, jeho vlastný ľud ho zosadil z tróna. Bol kráľom Jeruzalema, jeho vlastný ľud ho vyviedol z Jeruzalema. A vyšiel na Olivovú horu, pozrel sa naspäť a zaplakal. On bol odmietnutý.

⁹⁷ Osemsto rokov po tom, Syn Dávidov, Kráľ Jeruzalema, sedel na vrchu a plakal, pretože bol odmietnutý.

⁹⁸ To bol Duch Kristov v Dávidovi. Všetko znázorňovalo kríž. Tí proroci tam vtedy hovorili v Jeho mene. Žili v Jeho mene. Postupovali v Jeho mene. Skutočne! „Boh za dávna mnoho ráz a mnohým spôsobom hovorieval ku otcom skrze prorokov, ale v tomto poslednom dni skrze svojho Syna.“

⁹⁹ Tak proroci a duchovní ľudia v tomto čase sú len odzrkadlením Krista. Oni tam stáli - dívali sa skrze zákon. A tu na tejto strane stoja a dívajú sa naspäť iným spôsobom, skrze milosť.

¹⁰⁰ To v Liste Židom 11, posledná kapitola, stále som sa tomu divil, v tej poslednej kapitole, v poslednej časti tej jedenástej kapitoly Židom, keď hovorí o Abrahámovi. Tá veľká kapitola o viere, a na konci on povedal: „skrývajúc sa chodili sem a tam v ovčích a kozích kožiach, strárajúci a pílamí rezaní.“ Oni chodili sem a tam, nemali miesta kde ísť, nenávidení, pohrdnutí a prenasledovaní, ktorých svet nie je hoden, takých ľudí.

¹⁰¹ Potom sa Pavel postavil a povedal: „Ale oni bez nás nie sú dokonalí.“ Pretože oni sa dívali len po kríž a my sa dívame cez kríž. My máme Ducha Kristovho po tom, ako sa To stalo ľudským telom a prebývalo medzi nami. My sem prichádzame skrze Ducha Svätého a to je oveľa lepší plán.

¹⁰² A niekedy sa divím, čo kresťanstvo dnes očakáva. Kazateľ, ktorý káže v stane musí byť ... alebo v nejakej novej cirkvi alebo má nejaké nové poverenie, hovorí si, že je prorok, ide tam a hovorí: „No, ak mi dajú toľko a toľko peňazí. Ak budem môcť mať najlepšie auto. Ak oni ... ak mi každých šesť mesiacov budú dvíhať plat.“

¹⁰³ My musíme mať najlepšie. My musíme mať najlepšie domy. My musíme mať najlepšie šaty. Čo budeme robiť, keď zastaneme v prítomnosti týchto mužov, ktorí chodili sem a tam v kozích a v ovčích kožiach, nemali miesta, kde by hlavu zložili. Blúdili po púšti. A z nás si niekto môže urobiť žart a sme hotoví prestať chodiť do zhromaždenia a

viac tam už neisť. Čo dnes kresťanstvo chce! Máme sa hanbiť za seba. (Ó Bože, buď nám milostivý.)

¹⁰⁴ V tom čase On hovoril skrze prorokov, ale v tomto čase cez svojho Syna. Tam to bolo slovo proroka. Toto dnes je Slovo Syna. Ó, nech je požehnané meno Pánovo!

¹⁰⁵ Inými slovami, keď sa dívate na tieň, na negatív, môžete urobiť chybu. Ale toto je vyvolané. Obraz je jasný. To bolo skrze proroka, toto je skrze jeho Syna. To bolo skrze negatív, toto je skrze pozitív. Amen. Vidíte to? Nie je možné, aby ste to prepásli. Dnes je to pozitív skrze jeho Syna. Ó, aké je to ohromné!

... ktorého ustanovil za dediča ... (ó) ... za dediča všetkého,

¹⁰⁶ Čo to bolo? To bolo ustanovenie. Ó, počúvajte! On bol ustanovený (Kristus) za dediča všetkého. Ó, diabol to vedel od záhrady Eden. Vidíte, keď diabol počul to Slovo, tam v ten deň pri súde tých ľudí, povedal: „Pretože pochádzaš z prachu ... na prach sa obrátiš. A Semeno ženy rozdrťí hadovi hlavu.“ Zaslúbené Semeno!

¹⁰⁷ Satan neustále vyčkával na to Semeno. Keď sa Ábel narodil, povedal: „No prosím, to je to semeno.“ A zabil Ábela. Jeho syn, Kain, zabil Ábela. A len čo Ábel zomrel, on povedal: „Mám to semeno.“ On to zabil. On povedal: „Mám to.“ Ale Ábelova smrť ... Setove narodenie bol znovu vzkriesenie. Pozorujte ako oni prichádzajú.

¹⁰⁸ Tá Setova línia: ona prichádza pokorne, spravodliví ľudia, ďalej cez Enocha, ďalej ku Noemu, do konca predpotopného zničenia.

¹⁰⁹ Pozrite sa na Kainovu líniu: títo ľudia sa stávajú chytrí, vzdelaní, vedci. Či Biblia nehovorí ... či nepovedal Ježiš, že deti tohoto sveta sú múdrejšie než deti Kráľovstva? Pozrite sa na tú Kainovu stranu ešte aj dnes. Chytrí, vzdelaní, skeptickí, veľmi nábožní. Vidíte? Veľmi nábožní ale vedeckí, stavitelia, veľkí ľudia.

¹¹⁰ Zoberme veľkého človeka - pozrime sa na Tomáša Edisona. Mnoho veľkých ľudí - pozrite sa na Einsteina, na tie tak zvané svetové mozgy dnes, na tie svetové mozgy. Ale my sa nesnažíme využívať mozgy. My dovoľíme, aby v nás bola myseľ, ktorá bola v Kristovi a dívame sa do tohoto Slova a tak to nazývame!

¹¹¹ Doktori medicíny, hoci si ich vážime s čímkol'vek čo máme, ale väčšina z nich sú skeptici, agnosticci. Pozrite sa na dnešných chytrých, inteligentných ľudí. Oni sú tam na tej strane, na Kainovej strane.

¹¹² Ale pozrite sa na tých ponížených a pokorných. Tu znovu vidíte

vzkriesenie. Ó, nech je požehnané meno Pánovo. Tu to máte.

Všimnite si:

... ktorého ustanovil za dediča všetkého, skrze ktorého učinil aj svety; (Kto učinil svety? Kristus. Či Kristus učinil svety? Tak veru!)

Podme trochu ďalej:

ktorý súc odbleskom jeho slávy a obrazom jeho prítomnosti, ... (Odblesk čej slávy? Božej slávy. Obraz čej prítomnosti? Božej! Ó, to sa mi páči.) ... či obrazom jeho podstaty /Anglicky - osoby, Tl./ a udržiava všetko slovom svojej moci ...

Tu to máte! Slovo udržiava všetky veci. Ježiš povedal v Matúšovi 24 — Nebo a zem pomínú, ale moje slová nikdy nepomínú. — On všetko udržiava.

¹¹³ Veda sa to snaží poprieť a hovorí: „To je stará kniha, to bolo prekladané.“

¹¹⁴ Ešte aj rímsko katolícka cirkev, biskup Sheen povedal: „To bolo prekladané štyri alebo päťkrát a nie je na tom veľa. Nemohli by ste podľa toho žiť, keby ste museli.“ Ale On udržiava všetko svojím Slovom. Amen. To je to, čo si ja o tom myslím. Ja verím Biblii:

... slovom svojej moci, ... (V Slove je moc.) ...a učiniac si skrze samého seba očistenie od našich hriechov, ... (pozrite sa sem) ... posadil sa po pravici Veličenstva na výsostiach;

¹¹⁵ Čo sa snaží Pavel robiť? On sa snaží ukázať, že Boh mal v úmysle urobiť všetko v Kristovi a Kristus bol obrazom Božím. Plný výsledok tejto kapitoly sa zaoberá s tým, ako bol On vyšší od anjelov, vyšší než všetky moci. Anjeli sa mu klaňali. Pavel sa Ho snaží vyvyšiť.

¹¹⁶ No, chcem skúsiť ... Ak sa nedostanem ďalej než ku tomuto, to ďalšie tu je vyvyšovanie Krista. To čo tu Pavel hovorí, tak ako v 11. kapitole a všetko, čo hovorí o svete. On povedal: „Ktorému z anjelov povedal — Ty si môj syn, ja som ťa dnes splodil.“ Vidíte?

¹¹⁷ Koniec sveta ... Oni zahynú, svet zahynie, ale ... a všetky veci na svete zhynú. On ich zvinie ako plášť. Oni zostarnú a obrátia sa a pomínú. „Ale Ty vždy trváš; Ty trváš na veky. Ty si môj Syn, Ja som ťa dnes splodil, a nikdy nezahynieš.“ Sedí po pravici Veličenstva. Čo znamená pravica? Nie to, že Boh má pravú ruku a niekto sedí pri nej. Pravá ruka znamená „moc a autorita“. Má všetku autoritu na nebi a na zemi. A všetky nebesia a zem boli učené skrze Neho.

¹¹⁸ No, kto je táto osoba? Tento veľký muž, Kristus? Tu: Boh v Otcovi, Synovi a v Duchu Svätom, to nie je trojica ... to nie je trojica ľudí. To je trojica úradu, jedného Boha.

¹¹⁹ On bol Otec, ktorý viedol deti Izraelove. To bol jeho úrad, veľký Jehova Otec. A On prebýval na zemi, a bol nazvaný „Syn“. A teraz prebýva vo svojej cirkvi a je nazvaný „Duch Svätý“. Nie traja Bohovia, jeden Boh v troch úradoch. Otec, Syn a Duch Svätý! Ľudia sa z Neho snažia urobiť troch Bohov! Boh otec, ... Preto Židia ... Nemohli by ste, židovi toto nikdy nenahovoríte. Nie, že to ... On nemôže, on má prikázanie, že „Ja som jeden Boh.“ Je len jeden Boh.

¹²⁰ V Afrike krstia tromi rôznymi spôsobmi. Raz krstia na Otca, raz na Syna a raz na Ducha Svätého. Misia Apoštolskej Viery, oni krstia tri razy dopredu na Jeho smrť. A to nazývajú Plné Evanjelium na západnom pobreží - alebo na východnom pobreží, krstia tri razy dozadu. Vravia, že On ... „na Jeho pohreb.“ A on povedal: „Keď On zomrel, padol dopredu.“

¹²¹ Iný povedal: „Nie, človeka pochovávajú na chrbát.“ To sú bezvýznamné staré technické veci a oboje je zlé. Oboje je podľa Písma zle. Toto je Urím a Thumím. Ono to dáva doporiadku.

¹²² No tu, predstavme to len, aby sme videli, čo to - ako to vyzerá dnes. Tu to je, ak to chcete vidieť. Za celých tých dvadsať päť rokov, ako som kazateľ. Študoval som to a často som rozmýšľal, keď dary v cirkvi ... Čo sú tieto dary: proroctvo, hovorenie v jazykoch, vykladanie jazykov, Božské zjavenie a tak ďalej? To všetko prichádza cez Krista.

¹²³ No pozrite sa, Kristus je hlavou všetkého. A On je hlavou cirkvi. A videli ste niekedy veľký diamant? Ktorý je správne odštiepený, treba z neho odradiť malé úlomky, odštiepiť to z neho. To vytvára správny diamant. Načo sú tie úlomky? Skutočný diamant, keď sa vydoluje, on je dotlčený. Skutočný diamant keď je vydolovaný ...

Bol som v Kimberly. Vy, mnohí z vás ste počuli, že tam na ulici môžete nazbierať diamanty, to je pravda. Billy, ja a pán Bosworth. Predseda diamantových baní v Kimberly zobral ... On tam na zhromaždení bol mojím pomocníkom. A oni nás tam zobrali ... Oni ich dolujú asi - asi 1 700 stôp pod zemou /približne 570 m/. Oni vydolujú modrý kameň. Veľký modrý ako tento modrý kameň, ktorý je tu neďaleko. A tí domorodci, oni ich spúšťajú 1700 stôp pod zem, aby ich dolovali, aby držali tú cenu hore. Išli by ste tam ku rieke a oni to tam strážia na štyristo míľ. Povedal, že keď zoberiete dve desať galonové vedrá /1 galón - 3,78 litra/ a naberiete ich plné piesku a keby ste s tým mohli ísť domov, boli by ste multi miliónárom, toľko by v tom bolo

diamantov. Ale oni musia pracovať a dolovať ich, aby držali hore ich cenu.

¹²⁴ No, diamant keď sa vydoluje, je to len veľký, hladký, okrúhly kúsok skla. Sú modré diamanty, čierne diamanty, smaragdové /sýto zelené/ a číre diamanty, biele diamanty. Ale keď je vydolovaný ... Potom keď je on opracovaný a dáva sa do používania, časť toho diamantu musí odpadnúť. A to musí odpadnúť - musí byť z neho odštiepené. Odrazíť malé úlomky, pretože keď to príde na priame svetlo, takto, to sa ligoce. To štiepnutie, ono spôsobuje, že sa ligoce, podľa toho ako je preseknutý. On je preseknutý, preštiepený, a potom keď je to urobené to spôsobuje, že sa ligoce a jeden bude vydávať zelené svetlo a iný modré svetlo a možno ďalší smaragdové svetlo a červené svetlo a vychádzali by z toho rôzne svetlá ako farby dúhy. Oni to nazývajú oheň v diamante.

¹²⁵ No, každé z týchto svetiel reprezentuje dar. Ale to je len ... Kristus je ten Diamant. A On bol ten, ktorý prišiel a bol zdrtený a zranený a štiepaný, aby mohol odzrkadľovať naspäť samého seba, ako svetlo pre svet. On je ten Majstrovský Diamant.

¹²⁶ Môžete si predstaviť, že ešte skôr ako bola zem, prv ako bolo svetlo, prv ako boli hviezdy, prv ako čokoľvek bolo? Je veľká Fontána vydávajúca Ducha a z tejto Fontány vyšla najčistejšia láska. Pretože nič iné nemohlo stade vyjsť, než láska. No my ... To, čo my dnes nazývame láskou, to je prevrátená láska. Ale akonáhle dostaneme do seba tú príchuť alebo trochu tej lásky, to premieňa celý náš názor.

¹²⁷ Potom stade vychádza ďalší prameň, z tejto hlavnej Fontány, z Diamantu a to bolo nazvané spravodlivosť. Úplná spravodlivosť. No preto sme museli mať zákon. Preto zákon musel mať súd. Keby za zákonom nenasledoval súd, zákon by bol nanič. A keď bol vykonaný súd podľa zákona, ktorý prinášal smrť ... A nebolo nikoho, kto by mohol zaplatiť ten trest, okrem samého Boha. A On zaplatil trest za našu smrť a zobral na Seba naše hriechy, aby sme my mohli byť spravodlivosťou Božou skrze Neho.

¹²⁸ No, keď vyšli tieto veľké svetlá alebo veľké lúče Ducha: láska, pokoj, ... To všetko tam bolo. To ... Tam nebolo žiadne trápenie, tam nebola žiadna nenávisť, žiadna zloba. To nemohlo pochádzať z tejto Fontány. To bol Jehova! To bol Jehova Boh. A teraz, ako to nazývajú teológovia, z Toho vyšla teofánia, ktorá bola nazvaná v Písme „Logos,“ Logos, ktoré vyšlo z Boha. Je to ťažko vysvetliť, ale to bola časť Boha.

¹²⁹ No, tu je to čo sa stalo. Ó... Prepáčte. Len som narazil na toto ...

Toto mi robí dobre, toto tu milujem. Vidíte? Logos a táto veľká Fontána; táto veľká Fontána Duchu, ktorá nemá začiatku ani konca. Tento veľký Duch sa začal formovať do stvorenia, a Logos, ktoré z toho vyšlo bol Syn Boží. To bola jediná viditeľná forma, ktorú mal ten Duch. A To bola teofánia, čo znamená telo a to telo vyzeralo ako človek.

¹³⁰ Mojžiš To videl, keď To prechádzalo cez ... popri skale. A on sa na to pozrel a povedal: „Vyzeralo to, ako chrbát človeka.“

To je ten istý druh tela, ktoré prijmem, keď tu zomrieme. „Keď tento pozemský stánok bude zborený, máme iný pripravený.“ To bolo To. A to bola Teofánia, ktorou bol Syn Boží. Ten Syn, to Logos sa stalo telom, pretože my sme boli daní do tela. A tá Teofánia, to Logos sa stalo telom tu medzi nami a To nebolo nič iné ako miesto prebývania, lebo tá večná Fontána prebývala v Ňom. Ó, vidíte to? Tu to je! To bol Ten, ktorý v ...

¹³¹ Pozrite sa sem. Prejdime teraz rýchlo do 7. kapitoly Židom. Len na chvíľu o milosti, ak bude vôľa Božia. Pozrime sa ako to tu vyzereá. Abrahám ... (Koľko máme času? Máme desať minút.) Dobre, zoberieme toto a potom zakončíme na ďalšom ... alebo v nedeľu, ak bude vôľa Božia.

¹³² Abrahám sa navracia od porážky kráľov.

Lebo ten istý Melchisedech, kráľ Sálema, ... (Koľkí viete, čo - čo som povedal, že bolo Sálema? Jeruzalem.) ... kráľ Sálema, kňaz najvyššieho Boha, ktorý vyšiel v ústrety Abrahámovi, ktorý sa navracal od porážky kráľov a požehnal ho, (Počúvajte!)

ktorému aj desiatok udelil Abrahám zo všetkého, ktorý sa volá, keď sa preloží jeho meno, najprv kráľ spravodlivosti a potom i kráľ Sálema, čo je v preklade: kráľ Pokoja,

bez otca, bez matere, bez rodoslovia nemajúci ani počiatku ani konca života, ...

¹³³ Kráľ prichádza zo Sálema a stretáva sa s Abrahámom, ktorý prichádzal od porážky kráľov. A tento Kráľ nemal otca, ani matku, nemal počiatok ani koniec života. Koho to stretol Abrahám? No, zamyslite sa: „On nemal otca, On nemal matku, On nikdy nemal čas, v ktorom On začal a On nikdy nemá čas kedy on skončí. Tak ten istý Kráľ Sálema musí dnes žiť. Amen. Vidíte to? To bola Teofánia, to bol Syn Boží! Aký Sálema? Ten Jeruzalem, ktorý je hore! Ktoré Abrahám, ktorý bol požehnaný krúžiacim ohňom, ... snažil sa nájsť mesto, ktorého

staviteľom a tvorcom bol Boh. On chodil sem a tam v ovčích a kozích kožiach, všade. Strádajúci, chodil sem a tam, a hľadal mesto, ktorého staviteľom a tvorcom bol Boh. A stretol Kráľa toho Sálemu, ako prichádza a zaplatil Mu desiatok zo všetkej koristi. Amen! Tu to je. Ó, brat Graham, to bol On. To bol On!

Abrahám Ho znovu videl. Jedného dňa sedel v stane. Díval sa a tam prichádzali, videl prichádzať troch mužov.

¹³⁴ Viete, s kresťanom sa niečo deje, že pozná Ducha, keď To vidí. Keď on ... On to proste poznal. Na tom je niečo duchovné. Duchovné veci sa duchovne rozoznávajú. Viete ... Áno, on by to proste mohol povedať. Ak je skutočne narodený: „Moje ovce poznajú Môj hlas.“

¹³⁵ A on proste vedel, že to bolo niečo. On vybehol von a povedal: „Vojdi, môj Pane. Sadni si. Zastav sa na chvíľu. Prinesiem kúsok chleba a dám do Tvojich rúk. Umyjem Tvoje nohy. Odpočiň si, potom pôjdeš ďalej svojou cestou, lebo - prišiel si ma navštíviť.“ Tam hore v pusteji zemi, na tej ťažkej ceste, na ceste s niekoľkými Pánovými pohrdnutými. Kým Lot žil v hojnosti, jeho synovec tam dole. Ale on žil v hriechu. To produkuje tá veľká hojnosť - hriech.

¹³⁶ Tak Abrahám ich zadržal. Mal trochu vody a umyl im nohy. Bežal do stáda pre teľa a zobral tučné teľa a zabil ho a dal aby to jeho sluho- via pripravili. A povedal: „Sára, zamies a sprav koláče.“ Viete čo je to zamiesiť ... To je, to znamená ... Viete, mama zvykla používať taký tíčik, ona to robila v nádobe na múku. Videli ste niekedy nejaké s tým sypátkom? A to tam malo taký tíčik a vy ste tým prehrabávali tú múku. A to takto hustlo, a tak ste to trepali. Veľakrát som videl mamu s tým tíčikom, mala takú malú okrúhlu vec, na ktorej bolo také drôtené sito. Zodvihla tú múku a takto preosiala. Viete. A takto s tým poklepala. A potom zobrala ten tíčik a prehrabávala v tom, aby to všetko umiesila. A keď sme museli ísť dole do starého mlyna, dať si zomlieť múku. A veľké mlynské kamene (viete, také ťažké) - robil sa z toho riadny kukuričný chlieb. Na tom by ste vládali celý deň plíiť drevo.

¹³⁷ Tak potom povedal: „Zamies rýchlo a sprav nejaké placky. Hneď tu na ohnisku. Ponáhľaj sa.“ A podojili kravu a doniesli mlieko. A zobrali ... zmútili to a spravili maslo. A potom išli a zabili teľa a zobrali mäso a opiekli ho. Zobrali maslo, chlieb a na tie horúce placky dali maslo. (A to je naozaj dobré!) A celé to pomazali. A zobrali to a predložili tým trom mužom.

¹³⁸ A kým oni jedli, stále sa dívali smerom ku Sodome. A po chvíli oni vstali a začali odchádzať. A On povedal: „Abrahám...“ Povedal: „Či

budeš tajit' predou mnou.“

¹³⁹ „Nemôžem zatajiť pred tebou, čo idem urobiť. Idem tam dole. Hriechy Sodomy prišli do môjho ucha.“ Kto bol ten muž? Jeho šaty boli celé zaprášené a sedel tam a jedol mäso z teľaťa a pil mlieko od kravy a jedol placky a maslo. Kto je tento zvláštny človek.? Sedeli tam dvaja, či traja. Šaty mali celé od prachu. Ó, áno: „My sme z d'a- lekej krajiny.“ (Áno, z ďaleka!) A tak on povedal ... No, kto oni boli?

¹⁴⁰ A On povedal: „Nemôžem zatajiť pred Abrahámom, vidím, že on je dedičom zeme.“ (Amen!) „Ja zjavím svoje tajomstvá (inými slovami) tým, ktorí sú dedičmi zeme.“ Tam má byť dnes cirkev. Je to tak. Poznať tajomstvá Božie a vedieť ako sa držať a správať a čo robiť a ako chodiť a ako žiť. My sme dedičmi zeme. Je to tak. On To zjavuje vám, pretože On nemôže nič zatajiť. Preto vidíme diať sa tieto veci. A svet hovorí: „Ach, to je banda fanatikov.“ Ale nech to len vravia. Dedič zeme pozná tieto veci. /Prázdne miesto na páske./

... budú sa nazývať deťmi Božími.

Blahoslavení tichí, lebo oni dedične obdržia zem.

On im dáva poznávať svoje tajomstvá, zjavuje im to. Ukazuje im čo robiť a ako žiť, ako opúšťať veci tohoto sveta. Ako chodiť pobožne a žiť pobožne v tomto terajšom svete. Chodiť s Ním! Nech si svet hovorí, čo chce.

¹⁴¹ Tak On povedal: „Nemôžem tajit' pred Abrahámom toto tajomstvo, pretože vidím, že on je dedičom zeme.“ Ale On povedal: „Idem dole zničiť Sodomu. Idem dole ...“

¹⁴² „Čo idete urobiť, pane? Odkiaľ ste? Čo to všetko má znamenať?“

¹⁴³ Pod' si to zistiť, On povedal: „A ďalšia vec, Abrahám, ty dvadsať päť rokov čakáš na toto zaslúbenie, ktoré som ti dal. Ty si zaobstaral všetky tie plienky a drobnosti a všetko pre toto dieťa pred dvadsiatymi piatimi rokmi. A stále si čakal na Mňa. No, Ja ťa navštívim presne po- dľa času života, podľa času života, na budúci mesiac budem s tebou.“

¹⁴⁴ A Sára vzadu v stane ... A tento Muž bol obrátený chrbtom ku stanu a taktu sa rozprával s Abrahámom. A Sára ... /Brat Branham predstavuje ako sa smiala./

¹⁴⁵ On povedal: „Prečo sa Sára smiala?“ Ako to? To bola jasná telepatia, však? „Prečo sa Sára smiala?“

Sára povedala: „Ó, ja som sa nasmiala.“

146 Povedal: „Ó, áno. Smiala si sa!“ Ona sa prestrašila. Ona sa triasla. Kto to bol, ktorý vedel, čo ona robila vzadu v stane. **To je Ten istý Boh, ktorý je dnes s nami. Ten istý!** On vie všetko o tom. Vidíte? On to zjavuje, keď to potrebujete. Vidíte?

147 „Na čom sa smeješ?“ Vidíte? Obrátený chrbtom. Biblia povedal, že On bol obrátený chrbtom ku stanu, ale On to vedel. Čo ona takto za ním robila. Vidíte?

Tak On povedal: „Ja ťa navštívim.“

148 Kto je tento zvláštny Človek? Viete čo sa stalo? On vyšiel stade a zmizol. A Biblia povedala, že To bol Všemohúci Boh, Jehova, tá Veľká Fontána, tá Teofánia, to Logos.

149 Jeden kazateľ mi pred nedávnom povedal: „Brat Branham, hádam si nemyslíš, že to bol skutočne Boh, či áno?“

150 Povedal som: „Biblia povedala, že To bol Boh, Elohim a On je Všemohúci Boh, El Šadai (Je to tak), Darca Sily, Potešiteľ. Amen! Ó, cítim sa dobre. Predstavte si to!

151 On je teraz tu. Ukážem vám kto to tam bol, a potom budete vidieť kto je Syn. **To bol Ježiš, prv ako mal ľudské meno „Ježiš“!**

152 Stál tam pri fontáne ten deň ... A oni všetci pili, viete a „Mali vodu, ktorá bola na púšti,“ a takéto veci. (On povedal ...) „Oni jedli mannu.“ Nieкто povedal: „Naši otcovia jedli štyridsať rokov mannu na púšti.“

153 On povedal: „A oni sú všetci mŕtvi.“ Povedal: „Ja som Chlieb Života, ktorý prichádza od Boha z Neba. Ten, kto bude jesť tento Chlieb, nikdy nezomrie.“

154 Povedal: „No, naši otcovia pili z Duchovnej Skaly, ktorá bola na púšti, ktorá išla za nimi.“

155 On povedal: „Ja som tá Skala.“ Sláva! Ev. Jána 6. kapitola.

No, oni povedali: „Čo?“

„Áno, je to tak.“

156 No, on povedal: Ty si ... Nemáš ani päťdesiat rokov.“ (Samozrejme, jeho práca robila, že vyzeral trochu starší, ale On mal len tridsať.) Povedal: „Ty si človek a nemáš viac ako päťdesiat rokov a ty hovoríš, že si videl Abraháma, ktorý bol mŕtvy osemsto alebo deväťsto rokov. Teraz vieme, že máš diabla.“

157 On povedal: „Prv ako bol Abrahám, JA SOM.“ Tu Ho máte. Kto bol ten JA SOM? Trvalé meno pre všetky generácie. To bol ... ten Ohnivý

Stúp v horiacom kríku. „JA SOM KTORÝ SOM.“ Tam On bol, tá Teofánia, ktorá tu bola stvorená sa nazývala Syn Boží, JA SOM! Jehova!

158 Tomáš povedal: „Pane, ukáž nám Otca a bude nám dost.“

159 Povedal: „Taký dlhý čas som s vami, a nepoznal si Ma?“ Povedal: „Keď si videl Mňa, videl si Otca. A ako ty hovoríš, — Ukáž nám Otca. Ja a Otec sme Jedno /Jeden/. Môj Otec prebýva vo Mne. Ja som Chrám, ktorý sa nazýva Syn. Otec prebýva vo Mne. To nie Ja činím tie skutky, ale môj Otec, ktorý prebýva vo mne. On činí tie skutky, nie Ja.“

160 No, keď tam vtedy znovu stál. Mojžiš Ho videl, Jeho chrbát, povedal: „Vyzeralo to, ako chrbát človeka.“ Logos, ktoré vyšlo z Boha.

161 Čo sa potom stalo? Toto bol Boh a dôvod prečo On prešiel z Logosu do tela ... Čo ... Ako vy ... Čo sa stalo? Päť minút pred tým, On bol Logos. Ale čo urobil? On sa len načiahol ...

162 No, naše telá sú zložené zo šestnástich rôznych elementov sveta. Vieme to. Ono je zložené z draslíka a z trochu vápnika a z ropy a z kozmického svetla a z atómov a tak ďalej. To je všetko spolu zmiešané a to tvorí toto telo. Ono pochádza z prachu zeme. Jete potravu, ktorá ... Ona sa premieňa na ... z prachu, a to pochádza z prachu, a to ide ďalej. Vaše telo ... Potadeto sa vaše telo nelíši od koňa, alebo od kravy alebo od čohokoľvek. To je stále len telo.

163 A človeče, ty zveľbuješ telo. Brat môj. Ale ten duch tam mal dušu. Je to tak. Ale tvoje telo je len prach zeme, tak ako telo zvierat. Tvoje telo nie je nič viac ako zviera. A ak máš žiadosť po tele a po veciach, ktoré vidíš, máš žiadosť po ženách, máš žiadosť po všetkých tých rôznych veciach, to je stále zviera. Je to tak. Je to tak. Nemal by si to robiť. Duch Boží ťa bude viesť ďalej a postaví ťa do vyššieho plánu než to. Je to presne tak.

164 No, a tu ... Táto veľká Teofánia, ktorá tam stála ... Čo ... Ten veľký Jehova Boh, viete čo On povedal? On sa len načiahol a zobral za hrst atómov, zobral trochu svetla, a takto to vylial a ... /Brat Branham fúkol./ ... a bolo telo! A vstúpil rovno do neho, a to bolo všetko.

165 Povedal: „Pod sem Gabriel!“ (ten veľký Archanjel) a /Brat Branham fúkol/ ... „Vojdi do toho!“

166 „Pod sem Michael!“ (Anjel po Jeho pravom boku) ... /Brat Branham fúkol/ ... Vojdi do toho!“

167 Boh a dvaja anjeli zostúpili tu dole v ľudskom tele a pili mlieko od kravy a jedli maslo z mlieka a jedli nejaký chlieb a jedli mäso z teľaťa.

Dvaja anjeli a Boh! Biblia tak povedala. To je Melchisedech, ktorého Abrahám stretol, keď sa vracal od porážky kráľov. To je Syn Boží.

¹⁶⁸ Poďme tu do Listu Židom do siedmej kapitoly, tam je povedané: „Ale podľa poriadku, súc pripodobnený Synovi Božiemu.“ Tu Ho máte. On urobil všetko skrze Neho. A On tam len vyšiel a premenil ten prach znovu na prach a odišiel hneď naspäť do slávy.

¹⁶⁹ A tí anjeli, len čo vyviedli Lota a pani Lotovú ... A ona sa stále dívala naspäť. On povedal ... povedal im, aby to už viacej nerobili ... A vstúpili hneď naspäť do prítomnosti Božej.

¹⁷⁰ Akú máme veľkú nádej v tejto veľkej viere, v ktorej dnes slúžime. Živý Boh, Jehova, Ohnivý Stĺp je s nami! Ukazuje sa v moci a v čine a zmocňuje ... dovolil im, aby Ho odfoťili. To je ten istý Jehova! Syn Boží, ktorý prišiel od Boha, odišiel naspäť ku Bohu a prebýva naveky vo svojej cirkvi! Tu Ho máte!

¹⁷¹ On má zapísané naše mená vo svojej Knihe s prísahou na seba samého, pretože nebolo nikoho väčšieho na koho by mohol prisahať, že On nás vzkriesi v posledný deň. „Ten, kto je Moje telo a pije Moju krv, má večný život. A Ja ho vzkriesim v posledný deň. Ten, kto príde ku Mne, toho nijako nevyvrhnem von. Kto čuje Moje Slová a verí tomu, ktorý ma poslal, má večný život a nepríde na odsúdenie, ale prešiel zo smrti do života.“

¹⁷² Ten istý, ktorý sa mohol načiahnuť a zobrať za hrst' vápnika a magnézia a ... /Brat Branham fúkol./ ... A znovu ste tu. A moje meno je v Jeho Knihe. Čo sa budem starať, že ako sa hrbia moje plecia alebo ako starnem. Vôbec nie. Ani trochu!

¹⁷³ Brat Mike, v jednom z týchto dní ... Nech je požehnané tvoje srdce, brat, keď tá veľká trúba ... príde a ... zaznie a ten Jozef vystúpi. Haleujah! On povie: „Deti!“ ... /Brat Branham fúkol./ ... Tam budete, stvorení na Jeho podobu. Stále mladí, starý vek skončil. Choroby, trápenia, žiale pominuli. Sláva živému Bohu!

¹⁷⁴ To je ten, cez ktorého On dnes hovorí, jeho Syn! „Za dávna, mnoho ráz a mnohým spôsobom On hovorieval cez prorokov, ale v tomto poslednom dni cez Svojho Syna, Krista Ježiša.“ On hovorí ku každému ľudskému srdcu, ktoré On povolal. Ak ste niekedy cítili Jeho volanie, ak ste Ho počuli klopať na vaše srdce, prosím vás, neodmietajte to.

Modlime sa:

¹⁷⁵ Nebeský Otče, dnes večer, keď sa radujeme z poznania pri otváraní tohoto Listu Židom, ako Pavel išiel hneď naspäť do Evanjelia. On to

proste neprijal na základe nejakých rečí alebo na základe nejakého prežitia. On chcel, aby sme vedeli, čo je pravda. A on išiel hneď naspäť do evanjelií a on ... naspäť do Starého Zákona, do Evanjelia, ktoré im bolo kázané. A on tam prijal skrze Starý Zákon všetky tie tiene a predobrazy. Preto dnes večer máme túto veľkú Knihu Židom. A my To vidíme, Pane, a milujeme to. A cez veky, To bolo pochované, bolo To rozhádzané, snažili sa s Tým skoncovať, ale Ona sa ďalej vlní tak isto. Lebo ako si povedal: „Nebo a zem pominú, ale moje Slová nepominú.“

¹⁷⁶ Potom ten skeptik hovorí: „No, ty vravíš, že toto napísal Pavel.“ Nie Pavel, ale Boh, ktorý bol v Pavlovi. Tá tvoriaca Bytosť, ktorá bola v Pavlovi.

¹⁷⁷ Tak ako bol v Dávidovi, keď on povedal: „Nenechám svojmu Svätému vidieť porušenie, ani nenechám jeho dušu v pekle.“ A Syn Boží zobral tieto Slová od toho proroka a odišiel rovno do stredu pekla. A povedal: „Zborte tento Chrám a za tri dni ho postavím.“ A On to urobil. Pretože z Božieho Slova nemôže sklamať ani jedna jota. To nemôže sklamať. Ako za toto Bohu ďakujeme, za toto veľké Urím Thumím. A že vieme, že naše prežitia dnes večer, Pane, svietia rovno tu na túto Bibliu. Sme znovuzrodení, máme Ducha Svätého.

¹⁷⁸ Drahý Bože, ak je tu dnes večer nejaký muž alebo žena, chlapec alebo dievča, ktorí nikdy nemali toto svedectvo ... Ako by oni mohli povstať, ak tam nie je žiadny Život? Ó, oni hovoria: „Ja mám život.“

¹⁷⁹ Ale Biblia povedala: „Tá, ktorá žije v rozkošiach je mŕtva, hoci žije.“ Vy hovoríte, že máte Život, ale ste mŕtvi. „Vy tvrdíte,“ hovorí Biblia. „že máte život, ale ste mŕtvy. Hovoríš, že si bohatý a ničoho nepotrebuješ, ale nevieš, že si mizerný a biedny a nahý a slepý a nevieš o tom.“ A to je dnešný stav cirkví, Pane. Ako oni prehliadli tieto veľké, hodnotné veci.

Aby poznali toho veľkého Jehovu Boha, ktorý môže produkovať len cez ... On povedal: „Prineste mi tie malé ryby.“ On musel zobrať tie ryby, aby s tým niečo urobil. Tým ukazuje, že vzkriesenie musí byť niečo a On s tým niečo urobí. On neurobil len rybu, ale urobil pečenú rybu. On upiekol chlieb. A nachoval päť tisíc ľudí s tými malými piatimi rybami - malými bochníkmi a dvoma rybami. Ó Pane, to bolo v jeho rukách a On bol Stvoriteľ. Ale On musel mať niečo v rukách.

Bože, nech sa položíme dnes večer do jeho rúk a povieme: „Ó, Bože, prijmi ma takého, aký som. A keď je tu koniec môjho života, daj mi ísť s touto nádejou, ktorá bola vo mne, keď viem, že som sa znovuzrodil a tvoj Duch svedčil spolu so mnou a svedčil spolu s mojím

duchom, že som tvojím synom, alebo tvojou dcérou.“ A Ty ich vzkriesiš v ten posledný deň. Učiči to, Pane.

¹⁸⁰ A kým máme sklonené svoje hlavy, bude tu niekto, kto by zodvihol ruku a povedal: „Pamätaj na mňa, brat Branham v modlitbe. Chcem, aby ma Boh poznal keď ... prv ako opustím túto zem, aby ma On tak poznal, že ma zavolá po mene. A ja odpoviem.“ Nech ťa Pán žehná, syn. Nech ťa Boh žehná, aj teba, aj teba, pani. Ešte niekto ďalší? Zdvihnite len svoju ruku. Povedzte: - Modli sa za mňa, brat Branham.“ To je to, čo budeme robiť. Nech ťa Boh žehná, mladá pani. To je dobre.

¹⁸¹ No, kým máte sklonené hlavy a modlite sa, budem spievať verše tejto piesni:

Netúžim po márnom bohatstve tohoto sveta,
ono tak rýchlo hynie,
postav svoje nádeje na večných veciach,
oni nikdy nepominú!
Drž sa Božej nemennej ruky!
Drž sa Božej nemennej ruky!
Postav svoje nádeje na večných veciach.
Drž sa Božej nemennej ruky!

¹⁸² Kým ona teraz hrá a máte sklonené hlavy, či sa načiahnete hore a poviete: „Áno, Pane, tu je moja ruka?“ Čo to urobí? To ukáže, že tvoj duch v tebe sa rozhodol. „Chcem tvoju ruku Pane.“ Nech ťa Boh žehná, dievčatko. „Ja zodvihnem svoju ruku.“ Nech ťa Boh žehná, malé dievča, tu dole. To je pekné, drahá. Vieš, Boh je šťastný, keď vidí čo robíš. „Nebráňte malým deťom prichádzať ku Mne.“

¹⁸³ „Ja chcem, Bože, aby si ma Ty držal za ruku. A v ten deň chcem byť v Tvojej ruke, že keď zavoláš, ja prídem.“ Vidíte? Tak ako to bolo s Lazárom. Nech ťa Boh žehná, sestra.

Keď sa skončí tvoja cesta, ak si bol verný Bohu, tvoja uchvátená duša uvidí svoj čistý a jasný dom v sláve!

Tak čo budeš teraz robiť?

Drž sa Božej nemennej ruky!
Drž sa Božej nemennej ruky!
Stavaj svoje nádeje na večných veciach,

Drž sa Božej nemennej ruky!

¹⁸⁴ Nebeský Otče, zodvihlo sa niekoľko rúk v tomto malom zhromaždení dnes večer, že oni sa chcú chytiť dnes večer, Tvojej nemennej, večnej ruky. Vedia, že čo je poručené Tebe ... Ty si povedal: „Ja ... Všetkých, ktorých Mi dal Otec, prídu ku Mne. A nikto z nich nezahynie. A Ja ich vzkriesim v posledný deň.“ Nikdy nemusí zahynúť, nikdy nemusí prísť na súd, ale môže mať večný, večný život. A je len jeden večný život a on pochádza jedine od Boha. To je Boh! A my sa stávame časťou Boha až tak, že sme Synovia a Dcéry Božie. Keď máme v sebe Ducha Božieho rozmýšľame ako Boh. Rozmýšľame o spravodlivosti a svätosti. A snažíme sa žiť tak, aby sa to Jemu páčilo.

¹⁸⁵ Udeľ, Pane, nech ten druh života vojde do každého, kto zodvihol ruku. A tí, ktorí mali zodvihnúť svoje ruky a nezodvihli, prosím, aby si bol s nimi. Udeľ to, Otče. A keď sa skončí naša cesta a bude koniec života, nech v ten deň vojdeme do pokoja s Ním, kde nikdy nebudeme starí, nikdy chorí, nebude žiadnych problémov. Zachovávaj nás dovtedy radostných a šťastných, v oslavovaní Jeho, lebo to prosíme v jeho mene. Amen.

¹⁸⁶ Všetci veriaci ... No, zodvihnime ruky a spievajme ten refrén:

Drž sa Božej nemennej ruky!

Drž sa Božej nemennej ruky!

Postav svoje nádeje na večných veciach.

Drž sa Božej nemennej ruky!

No, hmkajme to. /Brat Branham hmká./

¹⁸⁷ Kým to robíte, váš sused ... Povedzte mu: „Nech ťa Boh žehná, sused.“ Potraste si s niekým ruky, kto je pri vás. „Nech ťa Boh žehná.“ Na obidvoch stranách teraz. Na obidvoch stranách, potraste si ruky. „Nech ťa Boh žehná, sused. Nech je Boh s tebou.“ Postav svoje nádeje na večných veciach. (Doc, viem, že je to tam, brat. Viem, že si tam bol, brat Neville, dávno.)

Keď sa skončí táto cesta, (V jednom z týchto dní sa to stane.) Ak sme boli verní Bohu, (Uvidíme tam brata Sewarda.) Tvoja uchvátená duša uvidí svoj čistý a jasný dom v sláve!

Drž sa Božej nemennej ruky! (Rád oslavujem Pána po poslanstve.)

Drž sa Božej nemennej ruky!

Postav svoje nádeje na večných veciach.

Drž sa Božej nemennej ruky!

Čas je plný rýchlych zmien,

Márnosť zeme či obstojí nepohnutá,

Postav svoje nádeje na večných veciach,

Drž sa ...

Hľaďme na Neho, na toho neviditeľného, ktorý je teraz v našom strede. A oslavujeme Ho teraz, keď spievame.

Drž sa Božej nemennej ruky!

Drž sa Božej nemennej ruky!

Postav svoje nádeje na večných veciach.

Drž sa Božej nemennej ruky!

Pokoj! Pokoj! Nádherný pokoj, (Oslavujme Ho teraz.)
Prichádza dole ... (Posolstvo skončilo, oslavujme Ho.) Ponor
navcky môjho ducha do bezodného mora lásky. (Proste sa v
Ňom vykúpajme.)

Pokoj! Pokoj! Nádherný pokoj, Prichádza dole z ... (Tá veľká
fontána je otvorená.) Ponor navcky môjho ducha do
bezodného mora lásky. (Nerobí to niečo s vami?)

... pokoj! Nádherný pokoj. Prichádza dole od Otca. Ponorme
navcky svojho ducha do bezodného mora lásky. (Či nie je na
tom niečo bohaté a sladké a ...?)

¹⁸⁸ Chcel by som vedieť, či je tu niekto chorý, kto chce aby sme ho pomazali a pomodlili sa za neho. Ak je, nájdí si len miesto pri ... Toto je tá pani tam v tom invalidnom kresle? Nech tam zostane, ja tam prídem a pomodlím sa za ňu. Nemusí sem ísť s tou stoličkou. Ďalší? Ó, či nemáte radi tento druh služby? Kofkí cítite ... proste viete, že je tu Božia prítomnosť? To je to, o čom hovorím. Ten istý ... Cítite to tak? Kofkí sa cítite tak, že by ste až kričali? No hľaďme len. Cítite proste, akoby ste niečo mohli ... že by ste chceli až zakričať. Rozumiete.

To je pokoj! Pokoj! Nádherný pokoj.

Prichádza dole od Otca.

Prosím, ponor navcky môjho ducha

do bezodného mora lásky.

189 Kým Ho oslavujeme, ideme teraz pomazať chorých a modliť sa za nich. Prišla by si sem, pani?

190 Čo toto znamená? Modlitba viery uzdraví chorého. Hmkajte všetci tú pieseň.

/Brat Branham sa modlí za chorých./

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané v marci 2002.

Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.

Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD.

Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

www.vecerne-svetlo.sk
Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí